

Контакти автора: filmmary.sm@gmail.com

+38 096 582 35 13

Марина Смілянець

«МІЙ ДОМАШНІЙ ДИКИЙ ЛИС»

Казка-урок на тему екології

Соня – дівчинка

Марко – лис

Рудя – білка

Бобр Бобрович – бобер

СОНЯ. Всім привіт! Мене звати Соня... І в мене є одна історія, але я не знаю чи слід вам її розповідати... Скоріш за все ви мені просто не повірите! Але, я спробую!.. Мабуть, у багатьох із вас є домашні улюбленці... У когось це пухнаста кішка, у когось веселий пес, хтось обожнює свого хом'яка, а хтось вчить нових слів свого папугу! Мені начебто теж пощастило з домашнім улюбленцем, але трохи не так як іншим, бо з моїм живеться, трохи складніше... Справа в тім, що у мене вдома поселився справжній...

замовкає, і підходить трохи ближче до глядачів.

Тільки тссс...! Це секрет... Справжній дикий ЛИС!

Повірити у це не легко, але зараз я розповім як все було і вам все стане зрозуміло! Це був звичайний весняний день... Я прогулювалась парком після школи... І раптом бачу!..

Соня помічає Лиса лапа якого застрягла у паркані.

ЛИС. Ай! Ой-йо-йой...

СОНЯ. Не рухайся, зараз я тобі допоможу!

Соня допомагає лису вилізти.

ЛИС. Ой, моя лапа...

СОНЯ. Тобі боляче? Зараз накладу пов'язку!

Соня нічого не знаходить в своєму рюкзаку, тому знімає з шиї свою хусточку та зав'язує на лані Лиса.

ЛИС. Дякую, дівчинко...

СОНЯ. Ой, а ти не пес?...

Соня раптом згадує, що диких тварин краще остерігатися.

ЛИС. Не пес!

СОНЯ. І не білка...?

ЛИС. І не білка!

СОНЯ. Ти схожий на...

ЛИС. На якогось відомого актора?..

СОНЯ. На лисицю!

ЛИС. Ти диви, яка розумна! Тільки я не лисиця, а лис! А звати мене Марко Хитрийхвіст!

СОНЯ. Хитрийхвіст? Таке довге ім'я?...

ЛИС. Ім'я – Марко... А Хитрийхвіст – це моє прізвище... Привіт!

Марко протягує лапу аби привітатися.

СОНЯ. Лис – це дика тварина... Краще триматись подалі.

ЛИС. Про людей, якщо чесно, я такої ж думки.

СОНЯ. Людина не покусає!

ЛИС. Людина може поставити капкан, або вистрілити з рушниці. Ба-бах!

Лис робить гучний хлопок, СОНЯ злякано відстрибує

СОНЯ. Ой... Так роблять лише погані люди.

ЛИС. А лиси теж не всі кусаються!

СОНЯ. *(трохи подумавши)* Будемо дружити?

ЛИС. Спробуємо!

Лис та Соня потискають одне одному руки.

СОНЯ. Мене Соня звати... А ти тут один?

ЛИС. Соня... Я вже взагалі єдиний живий лис на увесь ліс! А може й на всю країну... І то, маю вибиратися звідси! У лісі стало зовсім неможливо жити! Люди влаштовували пікніки і залишали сміття – все забруднили! А з озера вже взагалі пити не можливо! Не вода, а отрута! А ще й пожежі! Пів лісу згоріло! Три рази вогонь до мого будиночка підбирався... Досить з мене! Йду геть!..

СОНЯ. І де ж ти збираєшся жити!?

ЛИС. Ще не вирішив. Є варіанти?

СОНЯ. Може у зоопарку?

ЛИС. У зоопарку!?! Це ти так жартуєш?

СОНЯ. Ну... Там тебе годувати будуть!

ЛИС. А може ти сама поживеш у зоопарку?

СОНЯ. Я?! Ні, дякую...

ЛИС. Чому ні? Там тебе годувати будуть!

СОНЯ. У мене є дім... Я у квартирі живу, з батьками.

Лис замислився.

ЛИС. А батьки у тебе добрі?

СОНЯ. Дуже!

ЛИС. Тоді я б теж не відмовився пожити у квартирі, з батьками.

СОНЯ. Але я не впевнена, що батьки дозволять залишити у себе справжнього лиса.

ЛИС. А ми покажемо їм, як сильно я подер лапу... Не можу ходити! Ой-ой-ай-ай... Якщо вони дійсно добрі, вони не зможуть покинути тваринку у такому складному становищі... Скажеш їм, що це тимчасово. Поки лапа не загоїться. Тримай мій чемодан! Ходімо... Ти не переймайся, я дуже охайний, не прожерливий! До речі, у тебе є щось смачненьке?

СЦЕНА 2

Квартира Соні. Марко зручно вмощується на подушки і вмикає телевізор.

СОНЯ. І так Марко почав жити у мене! Спочатку всі мої друзі були у захваті, ладні були подарувати мені, що завгодно, тільки б я дозволила їм його погладити! Але де там... Він не з ким знайомитись не збирається, відразу робить вигляд, що дикий і не приручений! Усіх друзів розлякав...

ЛИС. Так їм і треба!

СОНЯ. Але тепер до мене ніхто не приходить!

ЛИС. Хай знають. Я їм не якийсь котик Мурчик, щоб мене гладити і фотографуватись!

СОНЯ. Тобі що шкода?

ЛИС. Не шкода! Фотографія – п'ять баксів!

СОНЯ. Так в мене ніколи не буде друзів...

ЛИС. Це добре. Не люблю коли багато людей... Дома має бути тихо, спокійно. Лиси люблять самотність.

СОНЯ. А я тобі тут не заважаю!?

ЛИС. Заважаєш... Але якщо ти підеш, то хто мені буде готувати вечерю? До речі, десь тут мої чіпси валялись... А, вже нема.

Марко викидає пусту пачку чіпсів на підлогу.

СОНЯ. Марко! Хіба ти не знаєш, що сміття потрібно викидати у смітник?

ЛИС. Невже? А я думав там де тобі зручно! Адже люди чомусь увесь час залишають своє сміття у моєму лісі! Чому я не маю права залишати сміття прямо посеред вулиці!? Чи квартири...

СОНЯ. Якщо хтось вчиняє погано, це не означає, що потрібно вчиняти так само!

ЛИС. Коли люди перестануть забруднювати ліс, я перестану смітити у місті! Хоча, люди нажаль і самі часто забруднюють своє місто, що вже казати про ліс.

В квартирі з'являється Білка Рудя, яка залізла через вікно.

БІЛКА. Тук-тук! Ох, Марко нарешті я тебе знайшла! Ти куди зник!? Усі тебе шукають!..

СОНЯ. Бачиш! Я ж казала, що вдома за тобою точно хтось сумує!

ЛИС. Ніхто за мною не сумує... Рудя, що тобі потрібно!?

БІЛКА. Ти зник і не поставив свій підпис на продаж лісу! А ми не можемо переїхати поки всі мешканці лісу його не підпишуть..

ЛИС. Ой, точно...! На днях зайду – підпишу.

СОНЯ. Продаж лісу?!

ЛИС. Такі от справи.

СОНЯ. А де ж всі звірі будуть жити!?

ЛИС. Не переживай! До нас я їх не пущу...

БІЛКА. Бобр Бобрович знайшов нам усім новий дім! Місце де всім буде набагато краще...

СОНЯ. Хто такий цей Бобр Бобрович!?

БІЛКА. Це староста нашого лісу!

ЛИС. Не знаю навіщо нам потрібен був староста, але він сам себе призначив, і ніхто йому у цьому не заперечив. Хазяйнував у лісі декілька років... Нічого не робив, лише зайцям давав завдання.

БІЛКА. Потім коли ліс почали забруднювати, наші мешканці пішли до Бобра Бобровича, та почали вимагати якимось вплинути на ситуацію. Тоді він не довго думаючи подзвонив якимсь серйозним людям... І продав ліс!

СОНЯ. І що ж тепер буде з лісом!?

ЛИС. Вирубують! А на його місці побудують величезний супермаркет.

БІЛКА. А можливо навіть два супермаркети!

СОНЯ. Невже всі звірі на це погодились!?

БІЛКА. Всі! Крім Марка, який просто втік... Егоїст!

ЛИС. А я може не хочу переїжджати з вами у ЗВІРОКРАЙ!

СОНЯ. Куди!?

БІЛКА. Звірокрай... Це наш майбутній дім! Ідеальне місце для життя тварин, це величезний ліс, з річками, полями, захищений високими горами, так що жодна людина туди не може дістатись!

ЛИС. Ой, тільки от не починай співати ту пісню...

БІЛКА. Точно! (*захоплено*) Ось послухай гімн Звірокраю...

МАРКО: Тільки не це...

БІЛКА

Коли навколо багато сміття,

Нестерпним у лісі стає життя

Що робити нам? Хоч вмирай!

Та на щастя знайшли ми – Звірокрай!

Для тваринок просто рай

Цей наш диво Звірокрай

Збирай речі, назволікай -

Нас чекає Звірокрай!

Там людей зовсім немає

Небезпека не чекає

Той скоріше ти тікай!

У наш диво Звірокрай...!

МАРКО. А я туди не хочу, бо мені цікавіше поряд з людьми... У них завжди можна перехопити щось смачненьке.

СОНЯ. А де знаходиться цей ваш «Звірокрай»?

БІЛКА. Зараз... Десь у мене тут була рекламна листівка.

дістає листівку з кишені

СОНЯ. *(читає листівку)* Дивно... Місце що вказано на карті, я його знаю! Дай подумати... Саме тут знаходиться заміський зоопарк!

ЛИС. Тобто ти хочеш сказати, що Звірокрай знаходиться поряд із Зоопарком?

СОНЯ. Гірше! Звірокрай, це і є зоопарк! А це зовсім не гори і річки, а величезний паркан.

БІЛКА. Ти нічого не плутаєш?

СОНЯ. Я добре знаю це місце... Раніше ми ходили туди з батьками на вихідних.

БІЛКА. Ай-ай.... Я не хочу до зоопарку!

ЛИС. Виходить, що всі звірі нашого лісу знаходяться у небезпеці?

СОНЯ. Потрібно їх попередити!

БІЛКА. Для початку потрібно все розповісти Бобру Бобровичу! Бо наші звірі вірять лише йому! Якщо він дізнається що це зоопарк, то напевно відмінить такий договір!..

СЦЕНА 3.

Марко приходить до Бобра Бобровича.

БОБР. О, Марко! Який я радий тебе бачити!

ЛИС. Я маю сказати вам дещо жахливо-важливе!

БОБР. Спочатку вислухай мене... Ти зник з лісу, не підписавши договір! Через це ніхто не мав права знести твою нору... Ми б могли це зробити і без твого дозволу... Але ми ж чесні звірі! Тому підпиши! У нас залишилось малу часу. Всі звірі з нетерпінням чекають переїзду у Звірокрай!

ЛИС. Ох, як добре що не підписав! Хвостом відчував, що тут щось не так...

БОБР. У чому справа Марко? Ти не бажаєш своїм друзям щасливого життя!?

ЛИС. Справа в тім, що Звірокрай, це зовсім не край з лісами, полями та річками... Це звичайний приміський Зоопарк!

БОБР. Не може такого бути!

ЛИС. Справді! Ось подивіться на карту міста... І на карту Звірокраю!

БОБР. Чудова новина!

ЛИС. Що!?

БОБР. Думаю всі звірі зрадіють! Але давай поки що не будемо нікому про це розповідати... Нехай це буде сюрприз!

ЛИС. Сюрприз!?! Хто може зрадіти такому!?!

БОБР. Тільки уяви - дах над головою! Якщо зголоднів – нагодують! Якщо захворів – полікують!..

ЛИС. Що за життя у клітці!?

БОБР. Ти колись жив у клітці!?

ЛИС. Ні...

БОБР. От і не кажи, що знаєш як краще! Підписуй!

ЛИС. Ні, я точно не хочу жити у клітці... Я хоч і люблю людей, але бачити як вони цілий день ходять і тикають у тебе пальцем, а ти навіть не можеш сховатись – це жахливо...

БОБР. Тоді можеш бігти туди звідки прийшов! Тільки постав підпис!

ЛИС. Ні! Я проти!

БОБР. Ми тобі подаруємо цілий ящик чіпсів!

ЛИС. Треба подумати... *(до глядачів)* Як ви гадаєте, а може нехай продає ліс?

БОБР. Два ящики чіпсів!

ЛИС. Може у зоопарках не так вже й погано... А що, живуть же деякі...

(із-за дерева виглядає Соня)

СОНЯ. Марко, не слухай його! Тікаймо звідси!

ЛИС. Як добре, що ти прийшла! А то я було ледве не засумнівався...

БОБР. *(кричить у слід Марку і Соні)* Ей, Марко! Ти куди!? Ми все одно тебе знайдемо! Ми доберемось до тебе! Тобі це просто так не пройде!

(залишається один) Нічого страшного, зараз просто намалюю тут лисячу лапку і ніяких проблем... Головне встигнути всіх звірів повідомити, щоб не слухали Марка...

СЦЕНА 4.

Соня та Марко сидять на галявині і намагаються, щось придумати. До них прибігає Білка з новинами.

БІЛКА. Погані новини... Бобр Бобрович зміг переконав всіх звірів, що жити у зоопарку краще, аніж у лісі... Всі згодні переїхати!

СОНЯ. Ми маємо щось вигадати! Потрібно рятувати ліс!

МАРКО. Ти думаєш, що якась дівчинка, лис та божевільна білка, зможуть врятувати цілий ліс!? Краще повернемось додому, подивимось серіал, та доїмо чіпси...

БІЛКА. А як же я!?

МАРКО. Білку можемо взяти до себе... Вона багато місця не займає!

СОНЯ. Марко, адже це твій рідний дім? Дикому лису не може бути зручно жити у квартирі! Ти будеш сумувати за лісом!

МАРКО. Звірі праві, адже люди давно перетворили мій дім на помийку...

СОНЯ. Але ми можемо об'єднатись та зібрати команду людей які зможуть захистити ліс! Очистимо ліс від бруду і надалі будемо його охороняти!

МАРКО. Ну де ти знайдеш таких людей!?

СОНЯ. Я впевнена, що ще є люди які люблять природу і готові її захищати... Ось наприклад! *(показує на дітей)* Друзі, скажіть ви хочете врятували ліс?

МАРКО. У такому разі організуємо свою команду... І назвемо її Хитріхвости!

СОНЯ. Марко, боюсь щоб у тебе не виникло зіркової хвороби! Потрібно щось таке, щоб стосувалось кожного з нас... А давай назвемося «Земляни» Адже ми всі мешкаємо на планеті Земля!

МАРКО. Не впевнений... (у зал) Он той хлопчик, точно з Луни звалився...

СОНЯ. Марко, тобі назва подобається!?

МАРКО. Головне щоб команда була хороша! Ура, Землянам! Ну що, готові запам'ятати усі правила захисту природи!? Тоді починаємо!

СОНЯ. Марко, але тобі доведеться вчити і мене! Бо я теж, якщо чесно, не знаю як охороняти природу!

МАРКО. Я чомусь не здивований! Тоді роль головного наставника у нашій команді беру на себе я! В першу чергу, наші Земляни мають бути здорові! А ну підніміть руку хто з вам займається спортом!? Молодці... А хто кожного ранку робить зарядку!? Соня, а ти чого руку не піднімаєш!?

СОНЯ. А я не роблю зарядку... У школу і так рано вставати! Я нічого не встигаю!

МАРКО. Все, ти вибуваєш з нашої команди Землян...

СОНЯ. Якщо чесно, то я просто не вмію робити зарядку!

МАРКО. Як так!? Тоді ми зараз тебе навчимо!? Друзі, навчимо Соню робити зарядку!? Тоді встаємо зі своїх місць, і повторюємо за мною...

(музична зарядка)

*Тож, починаймо зарядку!
Роблять її всі звірятка!
Спершу от так потягніться -
Наче ви справжня лисиця!
Ще потягніть себе трішки -
Наче зриваєте шишку!*

*Далі — стискаємо кігтики!
Лапками крутимо швидко ми.
Тепер повертаємо голову!
Дивимось в різні сторони!
Вгору і вниз подивіться,
Лапками вгору тягніться!*

*Ніжками трохи потупаємо,
Хвостиком трохи покрутимо,
Ну а тепер — пострибаємо,
Наче ми в зайчиків граємо.*

*Далі - гарненько всміхнулись,
І на місяця повернулись.*

(автор пісні Ілля Рибалко)

Інтерактивні сценки з глядачами на тему екології. Режисери можуть додавати різні тематичні ігри-опитування.

МАРКО. Чудово! Яким же наступним буде наш крок до здорового життя!

СОНЯ. Знаю! Потрібно відмовитись від некорисної їжі... Більше ніяких чіпсів!

МАРКО. Що? Хоча так... Ти права! Переходимо на фрукти...

СОНЯ. (дістає з рюкзака пачку чіпсів)... Ось... Викидай...

МАРКО. Зараз... Десь тут був смітник...

СОНЯ. Марко, що ти там робиш? Ти що жуєш?

МАРКО. (виходить з повним ротом, жує) Ні-ні... Я смітник шукав... До речі, а тепер про смітники!...

СОНЯ. Я завжди намагаюсь викидати сміття у смітник...

МАРКО. ...Тобто «намагаєшся»?

СОНЯ. Ну вчора довелось викинути пакетик з під соку за паркан, бо не було поруч смітника...

ЛИС. А чи знаєш, що пакетик від соку буде перегнивати у землі приблизно 5 років?

СОНЯ. Ого...Пять років...

ЛИС. Але це не страшно! Алюмінієва банка, ну така як з пепсі... 200-500 років....

СОНЯ. Мій однокласник Коля викинув таку позавчора...

ЛИС. Треба було підібрати і вкинути до смітнику замість нього!

СОНЯ. Ай... Побіжу зараз, може вона там ще там...

ЛИС. Не поспішай... Вона ще там 500 років може лежати нічого з нею не станеться... Як і із пластиковою пляшкою, яка зберігатиметься років 450!... А скло більше 1000 років!

СОНЯ. Не може такого бути!

ЛИС. Ще й як може! Тому коли залишаєш десь таке сміття ти не тільки собі забруднюєш навколишнє середовище, а ще й своїм дітям, внукам, та правнукам... І правнукам своїх праправнуків...

СОНЯ. Це жахливо!

ЛИС. Тож сміття ми маємо завжди викидати у смітник!

Тут може бути гра у сортування сміття.

СОНЯ. Команда Землян обіцяє завжди викидати сміття у смітник! Обіцяємо?! (Тааак)

ЛИС. А тепер уявімо, що ти з друзями прийшла до лісу!

Соня бере корзинку з ковдрою.

СОНЯ. О, яка гарна галявина... Розстелимось ось тут!

ЛИС. Тепер, ви напевно захочете розпалити вогнище? Ну щоб зробити печену картоплю...

СОНЯ. Звичайно! Але для початку потрібно зібрати гілочки... О, ось там бачу великий кущ! Піду наламаю гілок!..

ЛИС. Стоп! Чи можна ламати гілки з дерев або кущів? (Ні!!!) Соня, для того щоб розпалити вогнище вам вистачить і сухостою... Сухі гілочки з землі!

СОНЯ. Зрозуміла (*уходить збирати*). Ось сухі гілочки для вогнища назбирала...

ЛИС. Молодець... Де потрібно розпалювати вогнище?

СОНЯ. Ось тут де сухо буде чудово горіти!

ЛИС. Ні в якому разі! Тут саме небезпечне місце... Вогнище потрібно розводити лише у вологих місцях! Краще десь біля води, щоб потім можна було залити водою. Якщо ж води поруч немає, то треба нанести багато піску, щоб потім можна було засипати... А взагалі краще це робити лише у спеціально створених для цього місцях, на мангалах.

СОНЯ. Добре ось там у нас є озеро... Ходімо там розпалимо?

ЛИС. Наступного разу! Коли ти прийдеш з дорослими! Адже дітям небезпечно розпалювати вогонь, без дорослих.

СОНЯ. А ти хіба не дорослий?

ЛИС. Дикий лис, взагалі не дуже надійна компанія.

СОНЯ. Тоді давай збирати гриби!?

ЛИС. Хороша ідея!

СОНЯ. Ось який красень! Білий гриб!

ЛИС. Стривай... Не зривай!

СОНЯ. Чому!?

ЛИС. Якщо зривати гриб з корінням, то ти руйнуєш грибницю яка у землі, і він тут більше не виросте... Потрібно обережно зрізати ніжку. Але не будемо цього робити. Нема часу щось готувати.

СОНЯ. Будемо збирати ягоди!? Ось ягідний кущик... Ням-ням...

ЛИС. Стривай... Чи можна отак зривати з дерева незнайомі ягоди, та їсти!?

СОНЯ. Треба спочатку помити!?

ЛИС. Друзі, як ви думаєте, якщо помити вовчу ягоду, вона від цього перестане бути отруйною?

СОНЯ. Феєє... Треба було відразу сказати, що вона отруйна...

ЛИС. А чого ти хапаєш до рук те про що нічого не знаєш?

(з'являється метелик)

СОНЯ. Ой, метелик! Який красивий... *(намагається спіймати)*

ЛИС. Не чіпай... Адже ти можеш йому нашкодити! Будьте обережні з усіма хто мешкає у лісі, не ловіть метеликів, комах... Особливо уважно ставтеся до мурашників! Їх не можна розкидати, нищити, або підпалювати...Адже мурашки –це санітари лісу! Дуже велику користь приносять!

СОНЯ. Це як?

ЛИС. П'яти мурашників на гектар лісу достатньо, щоб захистити дерева від комах-шкідників...

СОНЯ. Тобто мурахи охороняють дерева?

ЛИС. Саме так! Взагалі всі хто мешкає у лісі має свою користь!

СОНЯ. Як багато, я дізналась... Цю прогулянку лісом я точно надовго запам'ятаю!

Ліс — це наш великий друг!

Він чекає нас у гості.

В ньому все живе, все росте навкруг

Завітайте, дітки і дорослі.

*В лісі треба чемним бути, пам'ятай.
Ліс тоді тебе полюбить, - так і знай!
Навіть квіточку маленьку — не зривай!
І тоненьку гілку — не ламай!
Квіточку маленьку не зривай!
І тоненьку гілку не ламай!
В лісі затишно усім!
Знайдеш тут нору, чи гніздечко.
Ліс для нас усіх — це наш рідний дім!
Звірям завжди буде тут безпечно.*

ЛИС. Але щоб залишити пам'ять про нашу прогулянку, пропонує вирізати на дереві наші ініціали, або написати «Тут були Соня і Марко»!

СОНЯ. О, чудова ідея! Ось там бачу великий старий дуб!..

ЛИС. Але постривай... Зараз дещо спитаю у нашої команди землян... Земляни, як ви вважаєте чи можна вирізати щось на живому дереві?

Звичайно ні! Це була моя перевірка... Соня її не пройшла...

СОНЯ. Я чомусь не подумала про це...

ЛИС. Деревам не можна завдавати такої шкоди... Вони ж теж живі! Завдяки лісами на планеті ми отримуємо кисень! Чи знаєш ти, що дерево середнього розміру за 24 години дає стільки кисню скільки необхідно для дихання трьох людей!

СОНЯ. Це ж завдяки лісу увесь наш район дихає свіжим повітрям... Це ж виходить, що врятувавши ліс, ми не тільки допоможемо звірятам, а й людям які живуть навколо! ..

ЛИС. Так і є!

СОНЯ. Але ж окрім нашого лісу, ще є багато інших лісів, яким загрожує небезпека... Як бути з ними? Хто врятує інші ліси? Нашої команди не вистачить на увесь світ.

ЛИС. Але у кожного з нас є друзі, яким ми можемо розповісти те про що дізнались! І вони також почнуть допомагати! А їх друзі розкажуть іншим друзям... і таким чином у нас буде велика команда!

СОНЯ. А тепер давай доведемо нашу справу до кінця!

ЛИС. Ходімо провчимо Бобра Бобровича!

СЦЕНА 5.

Бобр Бобрович виходить на галявину з чемоданами.

БОБР. Дивно, де всі поділись? Ми вже маємо переселятися!

З обох боків вибігають Соня та Марко.

БОБР. О, знову ви... Марко, твій підпис вже не потрібен!

ЛИС. Ану негайно відай нам цей договір!

СОНЯ. Звірі, не хочуть нікуди переїжджати!

БОБР. Це хто таке сказав!?

ЛИС. Ми зібрали команду і очистимо ліс від бруду, так аби всім було в ньому знов комфортно!

БОБР. Це ви тільки зараз так кажете! А через декілька днів знову почнете смітити і робити усілякі пакості! Хіба я не знаю людей!?

З'являється Білка і вириває договір у Бобра Бобровича.

БІЛКА. Тікаймоооо...

БОБР: Єй! А ну повернися....!

Бобр Бобрович починає ганятись за Білкою.

СОНЯ. *(до глядачів)* Врешті, ми встигли пояснити усім звірям план наших подальших дій! Розказали про нашу команду Землян, і пообіцяли що тепер ми будемо охороняти наш ліс! Тому вони дуже зраділи, що тепер зможуть залишитись вдома!

ЛИС. А Бобровича ми відправили у Звірокрай на перевиховання! Нехай поживе там трошки і подумає над своєю поведінкою!

БІЛКА. А потім розповість нам, чи справді там було набагато краще...

СОНЯ. Але ще багато лісів, та озер, парків, знаходиться у небезпеці... І зберегти ми їх зможемо лише з вашою допомогою! Ви обіцяєте охороняти природу та тварин!? *(Тааак)*

ЛИС. У такому разі, я можу спокійно повертатись додому! А ти Соня, запам'ятай, якщо люди у місті все забруднять, то можеш приходити жити до мене у ліс! Тепер там точно буде чистіше...

СОНЯ. Домовились! Але я надіюсь, що ми все ж таки і у місті порядок наведемо! А у ліс, ми просто будемо приходити у гості. Так друзі?

ЛИС. Домовились! Дякую Земляни!

(співають пісню)

На прекрасній планеті Земля,

Де є річки, ліси, і поля...

Де живеш ти, де живу я –

Є у нас спільна, єдина сім'я:

Дикі звірі, прекрасні птахи,

Риби, комахи, та гризуни,

Всі хто мешкає на планеті Земля

Насправді одна велика сім'я!

Кінець.

Київ – 2017 рік.